

خورشید آسیا
از شرق طلوع کرد

سرانجام تیر خلاص زده شد و تیم‌های آسیایی جام را ترک کردند. با حذف استرالیا، ژاپن و کره جنوبی حالا دیگر آسیا سهمیه‌ای در جام جهانی ندارد. ایران و عربستان هم که در مرحله گروهی حذف شده بودند.

قاره کهن دیگر اجازه ادامه مسیر ندارد. آخر سر هم دو قاره هستند که بر سر قهرمانی می‌جنگند. یکی اروپا و دیگری امریکای جنوبی! دو قاره‌ای که سابقه قهرمانی دارند.

اینکه آخر این جام چه کسی قهرمان می‌شود را از حالا نمی‌شود گفت. جذابیت این مسابقات به یکی دو مرحله باقیمانده است و اتفاقاتی که می‌توانند حذف تیم‌های بزرگ را رقم بزنند.

در جام امسال کره و ژاپن و استرالیا برندگان اصلی بودند و ما بازنده اصلی! عربستان یک برد کلاسیک مقابل آرژانتین را به نام خود ثبت کرد تا برای سال‌ها فخرش را برای خود نگه دارد اما اصل سود را کره و ژاپن بردند. استرالیا هم نان گروه آسانترش را برد.

ما بازنده مطلق این مسابقات بودیم. یک ولز را بردیم و دو بازی را چنان با ترس و احتیاط انجام دادیم که انگار مشت‌ی بچه‌ایم که گیر گله گرگ‌ها افتاده‌ایم.

آسیا فعلاً از شرق در حال طلوع است. غرب آسیا فعلاً درگیر جذب کردن ستاره برای بازی‌های باشگاهی است و هنوز نوبت به تیم‌های ملی‌اش نرسیده. ایران در جام جهانی قبل موفق‌تر بود اما دو شکست در مرحله گروهی، کارنامه‌ما را مردهود کرد. شاید خودمان به خودمان پاداش و حواله بدهیم اما پاداش اصلی برای آنهاست که مقابل قوی‌ترین تیم‌های جهان گردن کج نکردند. کره حتی بعد از خوردن چهار گل از برزیل هم تیم درهم کوبیده شده و بی‌رمق و محتاج ترجمی نبود.

آنها تا دقیقه آخر جنگیدند. ژاپن هم که فخر آسیا بود.

مرحله بعد کدام است؟

سینا فتوت

روزنامه‌نگار ورزشی

برتر جهان برسند.

این روزها خیلی دلم می‌خواهد بدانم نسل بعدی پیشرفت‌های فوتبال ژاپن را قرار است چه کسانی مشخص کنند و چه کسانی این اهداف را اجرایی کنند؟ دلم می‌خواهد این را بدانم که آنها حالا چه هدفی را انتخاب می‌کنند؟ صعود به جمع ۸ تیم یا ۴ تیم؟ برای رسیدن به این مضمون چقدر دیگر ورزشگاه می‌سازند؟

چند زمین تمرین دیگر؟ چند مدرسه فوتبال دیگر؟ چقدر سرمایه‌گذاری بیشتر روی فوتبال پایه؟ چقدر جذب مستشاران خارجی بیشتر برای رفتن به سمت یک لول بالاتر؟ خیلی دلم می‌خواهد بدانم در قدراسیون فوتبال ژاپن چه خبر است؟ قرار است برای این یک لول بالاتر رفتن، چقدر از کارمندان تغییر کنند؟ چند نفر قرار

است حذف شوند، چون سطح توانایی‌های آنها فقط به اندازه حضور در جمع ۱۶ تیم برتر جهان کفایت می‌کند و توان بالاتر رفتن ندارند! در این روزهای جاری شدن سیلاب در تهران، بد نیست کمی به این چیزها فکر کنیم. برای پرورش روح و روان خوب است!

دفاعیه عجیب برای یک ناکامی بزرگ

از حرف تا عمل
از ادعا تا واقعیت

عکس: نعیم احمدی / ایران ورزشی

آیسان سعیدی

روزنامه‌نگار ورزشی

چشم بادامی‌ها شایسته‌ترین تیم برای حضور در جمع ۸ تیم برتر جام بودند اما نحسی پنالتی‌ها و درخشش گلر کرواسی آنها را ناکام گذاشت. نمایش متهورانه و سحرانگیز ژاپن در کنار صعود استرالیا و کره جنوبی به دور یک هشتم اما مترادف بود با ناکامی تکرار ما در جام جهانی. کنایه‌آمیز اینکه درست در شب درخشش ژاپن و بازی جسورانه کره برابر برزیل مدعی، کیلومترها آنطرف‌تر از دوحه، کارلوس کی‌روش سرمربی تیم ملی در یک مصاحبه بلندبالا از تیش و دستاوردش در جام جهانی دفاع کرد و تیمش را شایسته تقدیر و ستایش دانست.

۲۴ ساعت قبل‌تر دستیار او نیز در یک

پست جنجالی تیم ایران و مجموعه کادر فنی را ستود و مدعی شد تیم ایران در جام جهانی نمایشی سزاوارانه داشته! این ادعاهای پرطمطراق به اندازه‌ای مضحک است که حتی شاید راویان آن نیز آن را باور نداشته باشند و عجیب اینکه تصور می‌کنند با این تعاریف اغراق شده می‌توانند افکار عمومی را تحت تأثیر قرار بدهند. مسیری که کارلوس کی‌روش در ۸ سال ابتدایی حضورش در فوتبال ایران طی کرد و تا اندازه بسیاری در آن موفق بود اما حالا و در بازگشت دوباره رفتار او و البته عملکرد فنی‌اش سبب شده که کمتر کسی با این واژه‌های زیبا و دهان پرکن کنار بیاید. آنچه بر تیم ملی ایران در جام جهانی رفت، یک

ناکامی تمام عیار بود که با هیچ واژه‌ای نمی‌توان از آلام آن کاست. شکست شرم‌آور برابر انگلیس و مضحکه خاص و عام شدن در جام جهانی، خود به تنهایی برای توصیف عملکرد ایران در قطر کفایت می‌کند. در کنار این باید از اشتباهات تاکتیکی مرگبار، پلن غلط و ترکیب‌های عجیب و تعویض‌های عجیب‌تر هم گفت که در مسیر ناکامی سهمی غیرقابل انکار داشتند و مسئول اول و آخر آن کادر فنی است. اکامی تیم ملی در جام جهانی جای انکار ندارد. اشتباهات تیم ملی اظهر من الشمس است و باید برای آینده نزدیک چاره‌ای اندیشید. جام ملت‌ها نزدیک است.

رقص برزیلی در قطر ممنوع نیست!

ایمان گودرزی

خبرنگار ورزشی

مجازات کردند. نمایش خیره کننده آنها در نیمه اول کاملاً نشان داد که چرا برزیل جزو شانس‌های اصلی قهرمانی در جام جهانی ۲۰۲۲ به حساب می‌آید. بجز گل‌های فوق‌العاده ۳۶ دقیقه اول بازی لحظات جذاب دیگری نیز در این بازی وجود داشت. رقص و پایکوبی بازیکنان برزیل پس از به ثمر

رساندن هر گل به جذابیت‌های این بازی اضافه کرده بود، به طوری که تیتیه نیز وارد بازی شاگردانش شد و او نیز بعد از گل شروع به رقص سامبا کرد. این برزیل دقیقاً همان برزیلی بود که ما آنها را می‌شناسیم. اما سرعت، دقت و لذت مطلق از نمایش برزیل، خاطرات بهترین

معمای نفر
بیست و ششم

وصال روحانی

روزنامه‌نگار ورزشی

به نحوه کار کارلوس کی‌روش در جام جهانی بیست و دوم نقدهای متعددی وارد است اما جالب‌ترین و عجیب‌ترین کار او این بود که با وجود این امکان قانونی که ۲۶ بازیکن را به قطر ببرد ۲۵ نفر را با خود همراه کرد و نفر بیست و ششم را هرگز انتخاب نکرد.

اینکه سرمربی پرتغالی یوزها برخلاف ۳۱ تیم دیگر حاضر در جام جهانی فوتبال ۲۰۲۲ نه سه دروازه‌بان بلکه چهار سنگریان را در جمع انتخابی خود جای داد، شاید این توجیه و منطق را داشته باشد که او می‌خواست با همراه بردن چهار سنگریان از ۵ دروازه‌بان حاضر در اردو (فقط اخباری خط خورد و بیرانوند، حسینی، نیازمند و عابدزاده به دوحه رفتند) به آنها بگوید که به همه آنها اعتقاد و احتیاج دارد و اگر هم در قطر از آنها سود نجویید در میدان‌های بعدی چنین خواهد کرد اما فلسفه اینکه چرا سرمربی ۶۹ ساله ایران یک جا را در فهرست نفرات اعزامی به کلی خالی گذاشت، مسأله‌ای است که هنوز لاینحل مانده است.

شاید کی‌روش قصد مطرح کردن یک معما را داشته تا مردم با آن سرگرم شوند(!) اما او می‌توانست با انتخاب یک بازیکن دیگر و پرکردن جای بیست و ششم در لیست انتخابی‌اش بر گزینه‌ها و کاراکترهای پیش روی خود بیفزاید و امکانات و سلاح‌های اضافه‌ای را برای کارزار قطر در اختیار داشته باشد.

صرفظنر از پرداخت به اینکه کدام افراد خاص می‌توانستند این جای آخر را در فهرست او پرکنند پیش آمدن این سؤال بدیهی و منطقی است که وقتی فیفا این فرصت فراخ را در اختیار تمامی تیم‌ها قرار می‌دهد تا با امکانات و نیروهای هرچه بیشتر به میدان آیند و گزینه‌هایی فزون‌تر از تمامی ادوار قبلی جام جهانی را در اختیار داشته باشند، چرا ما از این حق موجه و مفید و مسلم بگذریم و تیمی ۲۵ نفره را راهی دوحه کنیم که تازه ۴ تای آنها هم دروازه‌بان هستند؟! امید نورا فکن که یک بازیکن چند پستی است، محمد محبی که در پنج، شش دیدار آخر استقلال در لیگ برتر درخشیده بود، میلاد سرلک و کمال کامیابی‌نیا، هافبک دفاعی‌های پرسپولیس، نفراتی هستند که برای تک جای خالی مانده به ذهن می‌آیند و می‌شد (و باید) یکی از آنها را به قطر می‌بردند.

از این طریق دایره انتخاب و وسعت عملیات سرمربی موزامبیک‌الاصل ایران بیشتر می‌شد و او می‌توانست در صورت لزوم از هریک از آنها سرویس و خدمتی را در سه بازی‌مان در قطر بگیرد که شاید خیلی از نیازهای فنی ما را برآورده می‌کرد و مقداری از مشکلات شدید ما را کاهش می‌داد.

اینکه شاید نفرات دیگری هم در این تعریف و در دایره این گزینش قرار می‌گرفتند، همچنان تحت‌الشعاع این پرسش مهم‌تر واقع می‌شود که چرا اصولاً کی‌روش از این حق واضح و موجه و قانونی چشم پوشید و تیمش را با یک جای خالی به جام جهانی ۲۰۲۲ برد. آیا این جای خالی به او و تیم ملی ایران سودی رساند؟! ایران سودی رساند؟!

